

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Hvordan takke vi vor HERre

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726736416032/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Det er ey fremmed hellig,
Du har det selv jo kjøbt,
Saa skal du blive trolig
Udi mit hierte svøbt.

11. Jeg vil med palme-grene
Dit hvile-sted bestrøe,
Min brudgom, dig allene
Jeg leve vil og døe.
Kom! lad min siel erlange
Sin rette qvæge-slund,
At kysse tusind' gange
Din søde rosen-mund.

Nr. 8.

17 Denne er dommen, at lyset er kommen i verden, og menneskene
elskede mere mørket end lyset, thi deres gerninger
være onde. Joh. 3. v. 19.

Mei. Na vel an vær frisk til møde.

Hvordan lakke vi vor HÉRre,
For hand gav sin Søn herred,
Mange skjønné lidt, desværre!
Paa saa stor en kjerlighed,
Deres onde synde-lyst
Dekke de med naadens trøst,
Vil af JESu intet lære,
Og dog sande christne være.

2. Vist nok, ingen siæl fordømmes,
Naar man paa sin JESum troer,

Nr. 8. A17-7. 1,3: desværre] disse være A. 1,6: dekke] dekker A. 2,1: ingen siæl
[fordømmes] ingen skal [fordømmes] J2-7.

11,3-4: dig allene Jeg leve vil og døe] Rom.14,7-8: »Ingen af os lever for sig
selv, og ingen dør for sig selv; thi både dersom vi lever, lever vi for Herren, og
dersom vi dør, dør vi for Herren». I ældre tid oversatte man: »lever sig selv...
dør sig selv; ... dersom vi lever, lever vi Herren, og dersom vi dør, dør vi Her-
ren». Dette ligger til grund for Brorsons udtryk. — 11,5: erlange] opnå.
Nr. 8. Original.